

РЕШЕНИЕ

№ 10472

гр. София, 26.03.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 64 състав, в публично заседание на 04.03.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калинка Илиева

при участието на секретаря Спасина Иванова, като разгледа дело номер **11954** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145-178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 46 от Закона за чужденците в Република България.

Образувано е по жалба на Б. Д., роден на 6.11.1987 г., гражданин на Република С. М. срещу заповед № 4485-ПАМ-14/6.11.2024 г., с която му е наложена принудителна административна мярка /ПАМ/ - забрана за влизане и пребиваване на територията на държавите-членки на Европейския съюз“ за срок от 5 г.

Жалбоподателят твърди, че му е връчена само оспорената заповед, която не съдържа мотиви. Не е ясно дали е спазен чл. 44, ал. 22 ЗЧРБ и дали са събрани доказателства за релевантни факти. Административният орган е препратил към предложение № 4485р-9535/6.11.2024 г. на ГПУ Г. и заповед № 4077з-636/24.8.2015 г. на директор на РДГП К., които също не са връчени на жалбоподателя.

В писмените бележки твърди, че е невярно твърдението на ответника, че жалбоподателят е имал нарушения. В представената справка се сочат две влизания, о всъщност става дума само за едно. Голословно е твърдението, че жалбоподателят има и нелегално влизане; той не е правил такова признание. Недоказано е твърдението, че по отношение на жалбоподателя има влязло в сила споразумение, с което се е признал за виновен.

Ето защо иска отмяна на оспорваната заповед, евентуално – намаление на мярката до 3 г.

Ответникът – началникът на ГПУ Г. при РДГП К. оспорва жалбата. Твърди, че

заповедта е законосъобразна. Налице са материално-правните предпоставки за издаването ѝ. Съгласно чл. 42з, ал. 1, т. 1 и ал. 3, вр. чл. 10, ал. 1, т. 6 от ЗЧРБ забрана за влизане на територията на Република България се налага когато чужденецът е осъден за извършено умишлено престъпление с влязла в сила присъда, за което престъпление се наказва с не по-малко от 1г. лишаване от свобода, освен ако не е реабилитиран. Такъв е и процесният случай. Не са налице твърдените от жалбоподателя процесуални нарушения.

Представителят на СГП счита жалбата за неоснователна.

Съдът, като взе предвид становищата на страните и представените доказателства, намира следното:

С процесната заповед № 4485-ПАМ-14/6.11.2024 г. на началника на ГПУ Г. при РДГП К., на жалбоподателя – като гражданин на Република С. М., е наложена принудителна административна мярка /ПАМ/ - забрана за влизане и пребиваване на територията на държавите-членки на Европейския съюз за срок от 5 г. считано от датата на изпълнение на мярката „връщане“.

Заповедта е издадена на основание чл. 44, ал. 1, чл. 42 з, ал. 1, т. 1, вр. чл. 10, ал. 1, т. 25 и чл. 44в ЗЧРБ, както и чл. 25.4, пар. 2, б. В от Регламент /ЕС/ 2018/1861 на Европейския парламент и на Съвета от 28 ноември 2018 г. за създаването, функционирането и използването на Ш. информационна система в областта на граничните проверки, както и предложение № 4485р-9535/6.11.2024 г. на ГПУ Г. и заповед № 4077з-636/24.8.2015 г. на директор на РДГП К..

Видно от цитираното предложение, е взето становище, че следва да се постанови процесната ПАМ поради това, че жалбоподателят, на 5.11.2024 г., около 20.40 ч. е спрял за проверка, в район на махала Ч., от служители на ГПУ Г., без положен печат за влизане в Република България. Той споделил, че незаконно е преминал на 2.11.2024 г. около 19.00 ч. граничната линия, на нерегламентирано за това място, на около 700 м. северно от ГКПП Г.. Посочени са точни координати.

На 5.11.2024 г. е преминал отново с посока на движение от РСМакедония за РБългария на около 500 м. северно то ГКПП Г.; посочени са точни координати.

Задържан е със заповед за задържане № 4485зз-28/5.11.2024 г. за срок от 24 часа, на основание чл. 72, ал. 1, т. 1 ЗМВР.

Предложено е да бъдат наложени ПАМ.

Видно от протокол № 173/8.11.2024 г. на РС Кюстендил, по НОХД 1132/2024 г. съдът е одобрил постигнато споразумение, по силата на което жалбоподателят се е признал за виновен за това, че на 5.11.2024 г., в землището на [населено място], обл. К., на около 500 м. северно от ГКПП-Г. и на около 500 м. южно от 95-та гранична пирамида, обозначаващата линията на държавната граница с РС Македония, е влязъл пред границата на страната ни от РС Македония с разрешение на надлежните органи на властта, но не през определените за това места.

Предвид така установената фактическа обстановка, съдът намира, че обжалваният административен акт е издаден от компетентен орган, съгласно чл. 44, ал. 1 ЗЧРБ, в предвидената от закона писмена форма. Не се установяват съществени нарушения на процесуалните норми.

Процесната заповед е издадена на цитираните по-горе основания, предвиждащи постановяването ѝ когато е издадена ПАМ по чл. 41 ЗЧРБ.

В случая се установява постановяване на такава – така заповед от 6.11.2024 г. за постановяване на ПАМ „връщане до страната по произход“, постановена на

основание чл. 41, т. 1 ЗЧРБ и поради това, че жалбоподателят не е влязъл в страната по законоустановения ред. Последното обстоятелство се установява по категоричен начин от събраните доказателства, вкл. и споразумението по цитираното по-горе дело на РС Кюстендил, което е задължително за съдилищата по арг. от чл. 200 ГПК.

Ето защо съдът намира, че са налице сочените в оспорената заповед основания за постановяването ѝ.

На следващо място, съгласно чл. 42, ал. 2 НК, с налагането на принудителната административна мярка по ал. 1 се отнема и правото на пребиваване на чужденеца в Република България и се налага забрана за влизане и пребиваване на територията на държавите - членки на Европейския съюз. Съгласно чл. 42з, ал. 3 ЗЧРБ забраната за влизане“ се налага за срок до 5 г., като преценката за това какъв да е срокът, е предоставен на административния орган.

Ето защо съдът намира, че жалбата е неоснователна.

Воден от изложеното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Б. Д., роден на 6.11.1987 г., гражданин на Република С. М. срещу заповед № 4485-ПАМ-14/6.11.2024 г., с която му е наложена принудителна административна мярка /ПАМ/ - забрана за влизане и пребиваване на територията на държавите-членки на Европейския съюз“ за срок от 5 г.

Решението НЕ подлежи на обжалване, на основание чл. 46, ал. 2 ЗЧРБ.